

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 415/2024-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetihó v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marcel Jurko, advokát, s.r.o., proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 15CoP/25/2024-746 zo 16. apríla 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. júla 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do rodinného a súkromného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie, priznať mu primerané finančné zadosťučinenie 50 000 eur, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia 713,98 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 13. decembra 2021 na Okresnom súde Košice II (v súčasnosti Mestský súd Košice) návrh na úpravu styku s maloletou, v ktorom žiadal, aby súd vydal uznesenie, ktorým povinnej matke maloletej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], nariadi okamžite mu oznámiť presnú adresu bydliska maloletej, určí povinnosť preberať príspevky na maloletú od neho, nariadi informovať ho o veciach súvisiacich s maloletou, zdržať sa odopierania jeho i maloletej základných práv a taktiež konkrétne špecifikoval a navrhol harmonogram osobného kontaktu maloletej s ním počas celého kalendárneho roka. Sťažovateľ zároveň žiadal, aby súd zakázal povinnej strane brániť jemu i maloletej vo výkone ich základných

práv a zasahovať do ich práv na ochranu osobnosti. Taktiež požiadal o pridelenie výkonu psychologickú nápravu otcovského rodičovského vzťahu k maloletej samostatne bez účasti úradu práce, sociálnych vecí a rodiny až do dosiahnutia úplnej nápravy tohto vzťahu a nariadil povinnosť strpieť tento úkon v plnom rozsahu povinnej matke. Následne 17. decembra 2021 svoj návrh rozšíril, keď požiadal, aby súd zaviazal povinnú plne uhrádzať všetky finančné náklady spojené s nápravou zničeného vzťahu medzi ním a maloletou až do doby úplnej nápravy tohto vzťahu.

3. Mestský súd rozsudkom č. k. K2-14P/149/2021-567 z 19. septembra 2023 návrh sťažovateľa zamietol. O odvolaní sťažovateľa rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom, ktorým rozsudok mestského súdu potvrdil.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Proti napadnutému rozsudku podal sťažovateľ túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje tým, že:

- a) rozsudok mestského súdu ani napadnutý rozsudok neobsahujú napriek ich obsiahlosti také mimoriadne dôvody, ktoré by odôvodňovali mimoriadny zásah do rodičovských práv sťažovateľa;
- b) súdy mu upreli aj informačnú povinnosť týkajúcu sa bydliska maloletej bez existencie dôvodov takejto úpravy, zasiahli do jeho práva na súkromný život aj do jeho práva na spravodlivé súdne konanie, znemožnili mu uplatnenie jeho rodičovských práv;
- c) rozsudok mestského súdu i napadnutý rozsudok sú nepreskúmateľné a obsahujú nedostatočné odôvodnenie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základných práv na ochranu súkromného a rodinného života a práva na spravodlivý proces (čl. 19 ods. 2, 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 dohovoru) napadnutým rozsudkom, ktorým bol potvrdený rozsudok mestského súdu o zamietnutí návrhu sťažovateľa vo veci úpravy pomerov k maloletej. Z argumentácie sťažovateľa vyplýva, že k porušeniu označených práv malo dôjsť tým, že napadnutý rozsudok neobsahuje dostatočné odôvodnenie, je nepreskúmateľný a arbitrárny.

6. Ústavný súd považuje za potrebné pripomenúť, že konanie o ústavnej sťažnosti nie je pokračovaním konania pred všeobecnými súdmi. Iba všeobecné súdy majú právomoc rozhodnúť vo veci samej a právomoc ústavného súdu sa týka výlučne prieskumu súdnych rozhodnutí z hľadiska dodržania ústavných právnych princípov (pozri napr. I. ÚS 374/2020, bod 69 odôvodnenia). O porušenie práva na súdnu ochranu a práva na prístup k súdu ide napríklad aj vtedy, ak sú skutkové závery v extrémnom rozpore s vykonanými dôkazmi alebo ak odôvodnenie súdneho rozhodnutia nedáva odpoveď na všetky skutkovo podstatné otázky (pozri napr. II. ÚS 480/2021, body 75 a 80 odôvodnenia a III. ÚS 451/2021, bod 7 odôvodnenia).

7. Podľa § 132 ods. 2 zákona č. 3214/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd. Sťažovatelia nemajú podľa ústavy, zákona

o ústavnom súde a stabilizovanej judikatúry ústavného súdu na výber, ktorý z oboch ústavne existujúcich systémov súdnej ochrany využijú, ale sú povinní postupovať od súdnej ochrany poskytovanej všeobecnými súdmi k súdnej ochrane, na ktorú je kompetentný ústavný súd. Iba za predpokladu, že sťažovatelia vyčerpajú všetky im dostupné právne prostriedky súdnej a inej právnej ochrany svojho základného práva alebo slobody a pri ich uplatnení nie sú úspešní, môžu sa uchádzať o ochranu tohto základného práva alebo slobody sťažnosťou podanou ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. I. ÚS 207/2020).

8. V zmysle § 419 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 CSP je založená na princípe univerzality, čo znamená, že dovolaním možno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie skončilo. Dovolanie je prípustné, ak odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ v § 420 písm. f) CSP je potrebné vyložiť v kontexte pojmu práva na spravodlivý proces, ktorého súčasťou je aj právo na náležité odôvodnenie rozhodnutia zodpovedajúce kritériám podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

9. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti odôvodňuje porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu a práva na spravodlivé konanie najmä tvrdením o arbitrárnom odôvodnení, ale aj zmätočnosťou napadnutého rozsudku krajského súdu, taktiež skutkové a závery krajského súdu. Možnosť uplatnenia aj týchto sťažovateľom uvedených dôvodov ako dôvodov na podanie dovolania vo svojej rozhodovacej činnosti judikoval aj samotný Najvyšší súd Slovenskej republiky, a to napr. v uznesení sp. zn. 6 Cdo 155/2017 z 25. októbra 2017 (medzi uplatniteľné dôvody dovolania uviedol napr. odňatie práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, nedodržanie práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia či na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu, pozn.).

10. Vychádzajúc z dôvodov ústavnej sťažnosti, v danej veci sťažovateľ nepodaním dovolania podľa § 420 písm. f) CSP proti napadnutému rozsudku krajského súdu nevyčerpal právny prostriedok, ktorý mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

11. Sťažovateľ disponoval vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu mimoriadnym opravným prostriedkom – dovolaním, ktorý nevyužil. Sťažovateľ netvrdil, o to viac nepreukázal dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali neprihliadať na nevyčerpanie dovolania (§ 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd z uvedených dôvodov ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej neprípustnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu